

Ząbkowice Śląskie dnia 5 października 2015 r.

FP.3120.17.6.2015.KS

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Ząbkowice Śląskich działając na podstawie art. 14j § 1, w związku z art. 14 c i 14 d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 613) oraz art. 1a ust. 1 pkt 2, art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 849 ze zm.) po zapoznaniu się z wnioskiem

działającego przez
pełnomocnika

(data wpływu do Urzędu dnia 06.07.2015 r.) o wydanie interpretacji w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego następującej kwestii :

„Czy zobowiązane jest opłacać, czy nie podatek od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej w związku z realizacją projektu pn. „Likwidacja obszarów wykluczenia informacyjnego i budowa dolnośląskiej sieci szkieletowej „?

postanawiam

**uznać, że stanowisko
działającego przez pełnomocnika**

**, przedstawione we wnioski
Nr DT-W.I.273.2.2011 z dnia 19 czerwca 2015 r. jest prawidłowe z zastrzeżeniem,
jeżeli Operator Infrastruktury na mocy zawartej umowy z uzyska
władanie nieruchomości i będzie prowadził na niej działalność gospodarczą
we własnym imieniu to stanie się posiadaczem uzyskując statut podatnika
podatku od nieruchomości stanowiących własność jednostki samorządu
terytorialnego.**

UZASADNIENIE

Dnia 6 lipca 2015 r. do Burmistrza Ząbkowice Śląskich wpłynął wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącej Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej. Wnioskodawca wyczerpująco przedstawił stan faktyczny oraz własne stanowisko w sprawie braku podstaw do opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli wchodzących w skład Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej wybudowanych przez w związku z realizacją projektu pn. „Likwidacja obszarów wykluczenia informacyjnego i budowa dolnośląskiej sieci szkieletowej”. Złożono do wniosku właściwe oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oraz uiszczoną stosowną opłatę.

Po rozpatrzeniu wniosku, Burmistrz Ząbkowic Śląskich, zważył co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z zawartym w art. 1a w/w ustawy o podatkach i opłatach lokalnych słownikiem przez budowle należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Oznacza to, iż aby obiekt budowlany był budowlą nie może być budynkiem w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, czyli obiektem budowlanym, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiadający fundamenty i dach. . Budowlą nie jest również obiektem małej architektury, przez co zgodnie z ustawą prawo budowlane należy rozumieć niewielkie obiekty, a w szczególności; kultu religijnego, jak: kapliczki, krzyże przydrożne, figury; posągi, wodotryski i inne obiekty architektury ogrodowej; użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, jak: piaskownice, huśtawki, drabinki, śmietniki.

Ponieważ ustawa o podatkach i opłatach lokalnych definiując pojęcie budowli bezpośrednio odwołuje się do przepisów ustawy prawo budowlane należy wskazać, iż zgodnie z tą ustawą przez obiekt budowlany należy rozumieć: a) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, b) budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, c) obiekt małej architektury. Zauważyć także należy, iż art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane zmieniony został przez art. 65 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U.10.106.675) z dniem 17 lipca 2010 r. W wyniku nowelizacji przepisów pod pojęciem budowli - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową; natomiast obiekcie liniowym -

należy przez to rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Wprowadzenie nowego rodzaju obiektu budowlanego tj. „obektu liniowego” wyraźnie wyłącza z pojęcia budowli i urządzenia budowlanego kable położone w kanalizacji kablowej.

Ustawa prawo budowlane posługuje się również pojęciem tymczasowy obiekt budowlany, przez co należy rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany nie połączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przykrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe. Obiekt taki należy zakwalifikować, w zależności od jego charakteru, jako budynek, budowle, lub obiekt małej architektury w rozumieniu Prawa budowlanego. Jeżeli więc tymczasowy obiekt budowlany jest budynkiem lub budowlą związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej podlega opodatkowaniu zgodnie z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Należy podkreślić, iż przepisy prawa budowlanego nie zawierają wyczerpującego katalogu budowli czy urządzeń budowlanych związanych z obiektem budowlanym, a jedynie ich przykładowe wyliczenie.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych wskazuje na mocy art. 1 a ust. 1 pkt 3 , iż przez grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej należy rozumieć grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych określa więc stawkę dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą (a jedynie w niektórych przypadkach zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej).

Za nieruchomości związane z prowadzoną działalnością gospodarczą uważa się nieruchomości będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. Jedynym kryterium związania z działalnością gospodarczą jest więc fakt posiadania nieruchomości przez przedsiębiorcę lub innego podmiotu prowadzącego działalność i nie ma znaczenia

czy służą one tej działalności czy nie są z nią związane. Definiując pojęcie działalności gospodarczej ustawa o podatkach i opłatach lokalnych odsyłała do pojęcia działalności, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 584 ze zm.). Działalnością gospodarczą zgodnie z art. 2 ww. ustawy jest zarobkowa działalność wytwórcza, handlowa, budowlana, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły, natomiast przedsiębiorcą na mocy art. 4 ust. 1 jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Działalność w zakresie telekomunikacji wykonywana jest na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 880). Zgodnie z tą ustawą tj. art. 2 ust 1 pkt 1 , siecią szerokopasmową jest sieć telekomunikacyjna służąca do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu. uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji nie będącą działalnością gospodarczą.

Na mocy art. 3 ust. 1 ww. ustawy , jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych; dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej; świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych usługi na rzecz ustawowo określonych podmiotów. Działalność ta należy do zadań własnych o charakterze użyteczność publicznej jednostki samorządu terytorialnego. Tym samym jest jednostką samorządu terytorialnego wykonującą działalność w zakresie telekomunikacji, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej. Działalność ta należy do zadań własnych o charakterze użyteczność publicznej jednostki samorządu terytorialnego, wykonywana jest na podstawie uchwały organu stanowiącego w sprawie podjęcia przez działalność w zakresie telekomunikacji. Z tego też względu, nie może zostać uznane za przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą.

Działalność prowadzona przez nie jest działalnością gospodarczą.

Reasumując, należy stwierdzić iż linie kablowe wyraźnie wyłączone z podstawy opodatkowania na mocy ustawy Prawo budowlane nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, natomiast pozostałe obiekty

wchodzące w skład infrastruktury telekomunikacyjnej nawet jeżeli stanowią zgodnie w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budowle, ponieważ nie są w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność jak ww. wskazano, są wyłączone z postawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Zaznaczyć należy, iż obiekty, które należy uznać za budowle w myśli ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wchodzące w skład infrastruktury telekomunikacyjnej, jeśli znajdują się w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, który uzyska władanie nieruchomością i będzie prowadził na niej działalność gospodarczą we własnym imieniu to stanie się posiadaczem uzyskując statut podatnika podatku od nieruchomości stanowiących własność jednostki samorządu terytorialnego.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem.

Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Burmistrza Ząbkowic Śląskich, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.)

Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych może z urzędu zmienić wydaną interpretację indywidualną, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość.

Zawiadomienie o zmienionej interpretacji indywidualnej doręcza się podmiotowi, któremu w danej sprawie interpretacji została wydana.

Otrzymują :

1.

2. a/a

SWW

BURMISTRZ
Marcin Orzeszek

ADWOKAT PRAWNY
Krzysztof Białkowski-Kozłowski